

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Паря за публикуване обявления и други се предаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Боялжеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 20 ст.

Американското Дѣвическо Училище въ Ловечъ ще се отвори тази година на 20-й Августъ вѣтх. календаръ. Онѣзи, които желаятъ да постѣпжтъ въ училището нека отъ рано пратжтъ заявление до Директорката на училището, която ще ги снабди съ програмата и нуждитѣ мѣрки за постѣпване въ училището. Адресъ:

Кейтъ Б. Блякбърнъ

Директорка на Амер. Дѣвическо училище Ловечъ.

4—4

Плевенъ 17 Августъ 1897 год.

Както трѣбваше да се очаква, така и станъ. Деньтъ 3-ий Августъ дойде да покаже на всички томовци на чия страна е правдата, гдѣ почива народното довѣрие и кой се ползува съ него. Това още отъ по-рано и много рано, се знаеше, но трѣбваше лѣжцитѣ още единъ пжтъ да се изблещатъ, за да млъкнжтъ; трѣбваше да види още единъ пжтъ своето нищожество оная зганъ (?) отъ 17 души, събрани отъ колъ и вжже безнравственници, която непрѣстанно се прѣпоржча, че милѣе за общето добро. Деньтъ на избора доказва това по единъ непрровержимъ начинъ. Стамболиститѣ видѣхъ своето безсилне и слабостъ. Това ги изблещи много по-вече, отколкото всичко друго. На 3-ий т. м. тѣ се опѣржжжх въ собственото си масло. Пжкъ и друго не очакваше хора като тѣхъ, на които занятието всекога е било лѣжката, измамата и клеветата. На 3-ий Авг. тѣ видѣхъ народното прѣзрение; тѣ се увѣрихъ, че Плевенскитѣ избиратели ги ненавиждатъ, защото виждатъ въ тѣхното лице хора на крайна безнравственностъ; а въ дѣлата имъ — измама, кражба и безочливостъ. Пжкъ и кой ли избирателъ ще даде гласа си за нѣкого отъ тѣхъ, когато ги знае, че тѣ сж се сканали отъ расвратъ, пиянство и краджи? Никой! Колкото и да се прѣпоржчяхъ, че милѣжтъ за народа, за да можжтъ да тупатъ безнаказано „брашнения човаль“, се пакъ Плевенскитѣ избиратели ги удостойхъ съ своето прѣзрение, защото за никого не сж скрити дѣлата имъ. Даже и генерала безъ войска, на когото свитата се състои отъ 17 и словомъ седемнадесетъ нехранимайковци, събрани отъ колъ и вжже, испждени по кражба чиновници, видѣ своето нищожество и безсилне. Видѣ това, което по-рано знаеше, нѣ не искаше да вѣрва и за което най-малката искрица отъ съмнение не допускаше. На 3-ий т. генерала съ свитата си видѣ съвършенното си опозоряване: той виде изборъ, който се извърши при пълната свобода; изборъ на когото се зачитахъ избирателнитѣ права на всѣки гласоподавателъ; тѣ видѣхъ изборъ въ пълната смисълъ свободенъ, какъвто никога не сж виждали, нито можжтъ да си въобразжтъ. Свободата на избора се узурпира за винжги, когато меншеството иска да спечели, нѣ не и когато болшинството се наблѣга на силитѣ си. Така бѣше и на 3-ий Авг. Народната партия, която числи въ рѣдовѣтѣ си всичко честно и интелегентно въ окръга е толкова силна, щото самитѣ ѝ противници признаватъ нейното надмощие, та нѣмаше, защо да прибѣгва къмъ узурпироване правата на меншеството, което само се срамуваше отъ своята численостъ, а така сжщо и отъ ратницитѣ си, на челата на които имаше по една позорна дамга: кому отъ пиянство, кому отъ развратъ, кому отъ кражба и пр. и пр. Партизанитѣ на народната партия, както всѣкога сж се отличавали по своята легалностъ, никога не сж се домогвали да си служжтъ съ безчестни сѣдства въ борбата съ своитѣ противници, нито нѣкога е приканвала съмисленнитѣ си къмъ саморасправство, както това

направи органа на стамболиститѣ „Бдитель“ въ прѣдпослѣдния си брой. Къмъ такива сѣдства се домогва само едно меншество, което само се срамува отъ своята численостъ и честността на партизанитѣ си. Прѣди даже да се произведе избора „Бдитель“ приканваше избирателитѣ отъ Плевен. Околия да се опѣржжтъ противъ полицията. Защо и за какво! И каква полиция имаше на изборното мѣсто? Нека редакторитѣ и сътруднитѣ Диваковци на в. „Бдитель“ ни явжтъ, колко стражари имаше на изборното мѣсто; на кого е било запрето да упражни избирателното си право; кому е била скѣсана на сила бюлетината и заменена съ друга; кой е билъ битъ и испжденъ? Напротивъ ний сме въ положение да имъ изброимъ цѣлъ рѣдъ примѣри отъ 1894 година, когато бѣхъ тѣгосподари на положението. Тѣ бѣхъ устроителитѣ на шайки, а не ний. Тѣ имамъ шайкаджилъка за сѣдства да печелжтъ изборитѣ и ги поддѣржжх. Не е ли истина, че на 11 Септемврий 1894 година шайката, въ която влизаше и очилатий сътрудникъ — Диваковъ — смаза отъ бой Спасъ Т. Стояновъ отъ Плевенъ, Дамянъ Гочилловъ, Пачко Пжчовъ отъ М. Тръстеникъ. Сжщата шайка не сѣдѣ ли главитѣ на Т. Дачевъ и др.: не испокжсали дрѣхитѣ и шапкитѣ на сума избиратели, защото послѣднитѣ имали смѣлостъ да отетожжтъ своитѣ избирателни права? Ами колко други лица бѣхъ бити и истласкани на сила вънъ отъ избирателната зала? Самий Евстагий Реджовъ не щѣше ли да стане причина да се умѣрти Иванчо Спасовъ, който е билъ запазенъ отъ П. Пѣевъ? Ами гонението на г-на Ив. Ив. Доковъ, когато, ако е успѣла да хване шайката, е щѣлъ да бжде умѣртенъ и, който съ голѣма мжка едва е успѣлъ да избѣга прѣзъ домътъ на бившия тогава управителъ — Златаровъ и се спаси? Ами само тѣзи ли сж безобразията, които стамболовщината извърши неж година? Тѣ сж безъ край. Ний спомняме само едната хилядна частъ, като замълчаваме нощнитѣ демонстрации прѣдъ домоветѣ на тѣхнитѣ политически противници. Коситѣ ни настрѣхаватъ, като си припомнимъ само за мѣсенитѣ скверни и улични думи, които се отправяхъ по тѣхенъ и на семействата имъ адресъ! О! то е ужасъ! И тѣзи хора искатъ да иматъ народното довѣрие? Ето дѣлата ви, безнравственици! Не се червѣте отъ тѣхъ: тѣ сж написани на челата ви; тѣ сж ваше дѣло. Това което сте били прѣди гри години и днесъ сте сжщето, даже нѣщо повече, защото при другитѣ ви пороци има прибавени нови! Поглѣднете своето нищожество и мизерия, виждтѣ своитѣ явни недостатѣци и пороци, па тогава осжждайтѣ, кандидатитѣ на народната партия. Знаете, че Ив. Доковъ, Данаиловъ, Н. Дереконъ и Ю. Спасовъ сж трѣне въ очитѣ ви: тѣ не притежаватъ нищо отъ онова, съ което сж клеймени челата на всички ви. Ний не допускаме никакво сравнение, защото е обидно да сравняваме горнитѣ лица съ Т. Табаковъ, М. Карабелевъ, Цв. Караивановъ, съ Г. Дончевъ и пр. пр. Кой отъ тѣхъ е уличенъ въ явна безнравственностъ, или явна кражба, или явенъ безпжтенъ животъ, или въ пиянство до нас....., или въ измама, пороци, които сж написани по челата ви? И слѣдъ всичко това имате суратя да искате отъ избирателитѣ на Плевен. Окржгъ да повѣржтъ своитѣ итниреси на васъ! Не се ли срамувате сами отъ безпжтнитѣ си постѣпки, не виждатели всичкитѣ си безчестни, низки и отвратителни пороци? Защо сте толкова безочливи? Вглѣдайте се сами въ себѣ си, виждте дѣлата си, па тогава осжждайте кандидатитѣ на народната партия, които избира-

телитѣ много подобрѣ познаватъ отъ васъ. На 3-й Августъ видѣхъ съ какво призрение се отнесохъ къмъ Васъ Плевен. избиратели; добрѣ почувствувахтѣ плѣсницата, която тѣ доста осязателно ви ударихъ. Ний знаемъ, че хората около „Бдитель“, които природата е надарила съ безочливостъ, ще твърджжтъ съвършенно противното, но това не ни стрѣска. Говорѣте, г-да, колко искате, че правата на избирателитѣ били суспендирани, че нѣмало свобода. Вий сами видѣхте каква свобода имаше при гласоподаването; вий сами видѣхте, какъ избирателитѣ мирно и тихо пристѣпахъ къмъ урнитѣ и подавахъ бюлетитѣ си, нѣ това не ви изнасж. Бий бѣхте зрители, че въ изборната зала царуваше най-голѣмъ рѣдъ, тишина и свобода, сжщо така видѣхте, че вънъ на площада вмѣсто викание, псувни изговаряние оскѣрбителни думи; вмѣсто заканване да се убие този или онзи, свиреше музика, която веселѣше избирателитѣ. Като се явихте да гласоподавате, кой ви бутнж съ прѣстъ, кой какво ви рѣче, кой поиска да упражни натискъ надъ васъ и ви въсприпятствува де не дадете своя гласъ, за когото искате? Никой! Нѣ Вий пакъ подадохте телеграми, че избора не билъ свободенъ, защото така ви заповѣда Свирчо I, пжкъ трѣбваше да го слушате, на ли ви е сега Господа. Ами какво диреше и Кжно Петковъ отъ с. Долни Джбникъ: противъ какви избори се оплакваше и господството му, когато на никакъвъ изборъ не е стѣпвалъ? Това не е ли нахалщина? Стамболовщината се чувствува силно поразена и като удавеникъ пипа да се лови за всичко, безъ разборъ на сѣдства, та дано постигне нѣщо. Минж онова врѣме, когато на всички интриги се даваше вѣра. Грамадното болшинство, съ което народната партия произведе избора, ви стрѣсна; това го знаемъ, нѣ вижте съ какво влияние и сила располага омразната вамъ народна партия. Разберѣте, че тя не си служи съ никакви натиски и произволи. Това е цѣла истина. Ако пжкъ успорявате това, тогава явете ни, колко стражари видѣхте на изборното мѣсто; колко души съ счупени глави, както въ ваше врѣме, сѣржнихте; колко души съ поискжсани дрехи и безъ шапки видѣхте да бѣгатъ и търсжтъ убѣжище въ чуждитѣ къщи. Покажете ни, нѣ съ имена и факти. Нека и самий ви администраторъ Л. Бараковъ яви, като бѣше почти цѣлий день зритель на избора, какво безобразие или безаконие е видѣлъ и да ли нѣкой съ прѣстъ го е нѣщо закачилъ.

Ний знаемъ, че макаръ въ себе си да признаватъ справедливостъта на нашитѣ твърдѣния, се пакъ ще излѣзете да успорвате свободата на избора, както и направихте, макаръ и да нѣмате факти, нѣ и това не ни тревожи, защото не останж човѣкъ въ Плевен. Окржгъ, който да не ви познава по дѣлата и позорнитѣ дѣмги, които украсяватъ челата ви и при които ще прибавѣте още една.

Като се вземе прѣдъ видъ, че при такава пълна свобода кандидатитѣ на народната партия спечелихъ по 2750 гласа, когато вашитѣ добихъ едва по 20 гласа ний сме въ правото си да се похвалимъ съ искрената подѣржка на избирателитѣ отъ Плевенската околия и да считаме вчерашния изборъ за пълна побѣда надъ окапалата въ развратъ, пиянство и кражба, стамболовщината въ лицето на нейнитѣ 17 души тукъ прѣдставители. Думата има в. „Бдитель“ и очилатий помощникъ редакторъ, подлискикописецъ Диваковъ.

Пакъ по избора отъ 3 Августъ.

Нахалността на нашата тукъ оппозиция ко-

ято има лицеоше да мисли, че всичко около неж било *честно и интелигентно*, има и нахалността, слѣдъ като обяви, че нѣма да зема участие въ миналитѣ избори, да се прозява въ насквиля си „Бдителъ“, че нѣмало хора на изборитѣ, а дошле само цигани, нѣколко турци и отъ селата кметовѣтѣ съ по нѣколко души, които прѣдставлявали *всички* избиратели. Трѣбова да има чловѣкъ Стамболовска безочливостъ, като и тая, сбирщина която се навѣрта около Бдителя, трѣбова да бѣде човѣкъ и то само като онзи Караивановъ — който самъ е отъ влашка порода — отъ с. Крушовени, да бѣде такъвъ лжеецъ, и да се провиква, че по избора имало насилие, имало шайка, затова тѣ не се явили. Ако народната партия въ Плѣвенъ е до толкова слаба, както се описва въ извънредната притурка, то кадѣ е било това болшинство да съкруши онѣзи цигани и *няколкома* селяни, които направили изборътъ! Ако ния сме заинтересовани и намъ не се вѣрва на това що пишеме, то неужели само ние и стамболиститѣ сме въ градътъ, които глѣдаха избора какъ стана и какъ се произведе. Шарлатанството е собственъ характеръ на нашитѣ Стамболисти. Като се чувствуватъ слаби безсилни, безсрамницитѣ, на брой 17 души прѣдвождани отъ разни изгонени чиновници, като бездомника Тумпаровъ, Т. П. Алексовъ, Табаковъ и търновския юристъ, не припреха до изборътъ, бѣгаха като опърлени, като всѣки опозорени злодѣи. Кой имъ е казалъ думица, кому се подсвирквали, на кого отъ тѣхъ, се чупели прозорцитѣ, както правяха прѣди три години, когато властѣта помагаше на Иоловци А днесъ, когато полицията стои въ казармата, като, приставъ, началникъ и управителъ, не се показватъ и отъ домотъ си, било насилие ставали злоупотрѣбления съ народнитѣ права! Кой отъ тѣзи хубостници е бутнатъ съ прѣстъ, защо не указа на нѣкое лице онзи Табаковъ, който се подвизава въ свобода и пува на лѣво и дѣсно властѣта, и я обвинява въ устройство на шайки. Ако ние прѣди три години бѣхме за тѣхъ въ опозиция, защото правителството не си познаваше партизанитѣ, могаха ли ни отрече нашето болшинство, когато дойдохме и правихме митингъ съ 4000 души избиратели, и защо тѣ не събраха поне 100 души и да смажатъ несправедливоститѣ прѣдъ гражданитѣ, които видяха какви злоупотрѣбления ставаха и на коя страна е народа. Насъ ще ни бѣде много приятно, ако в. Б. обнародва онова заявление, което нашата укаляна до уши опозиция си е позволила да протестира станалия на 3 т. м. изборъ. Тукъ ние ще споменемъ на нашетѣ читатели за куриозъ, разбира се, че болшинството на Стамболиститѣ въ градътъ, които се плачѣтъ, че шайка ги е била изгонила, недопустна, е отъ 51 чловѣкъ, на чело съ *Петъръ Хицовъ*, който отъ срамъ или отъ друго непосмѣлъ да си подпише и фамилното име. Отъ гдѣ знае Ев. Славовски, че е ставало насилие когато лжеецътъ е билъ него денъ въ Руссе, отъ гдѣ знае Георги Дончовъ, този празноскиятащъ и даденъ подъ съдъ за кражба, че изборътъ билъ незаконенъ, когато него денъ 3 Августъ е билъ въ Одърне скритъ въ дюкена на Христо Радювъ и най послѣ, кой отъ подписавшитѣ на чело пречестния Табаковъ, можи да утвърди че е билъ изгоненъ отъ изборното мѣсто, когато и до него не сж дошли. Не е това заешка тошурдия или само да ни чуватъ хората, че въ Плѣвенъ стамболовщината П. Мецовъ, К. Хинковъ избѣгаха по воденицитѣ, другъ въ Руссе, третия по Витъ и всички тѣзи демогози, които подъ булото на народни доброжелатели провикватъ, че имало насилие. Когато четохме изсчелението какъ станало на бързо провѣрката въ два часа, ние се просто смѣеме на този Диваковъ, математикъ, 2735 гласа трѣбвало да се прѣброятъ въ 12 ч.! Намъ ни са е падало, да проверяваме въ два дни единъ изборъ, но нека знайтъ, че на такиви избори сж се явявали по 500 600 души кандидати, но сега когато само едни сж били абсолютно кандидатитѣ и то четирма, раздѣлена на неколко провѣрителни бюра, какъ нѣма да да се върши въ 3 — 4 часа. Неужели сж толкова прости нашитѣ полетически фалити, та незнайтъ че избора и провѣрката му въ единъ часъ може съ хиляди бюлетини да се провѣрватъ 3000 гласа, като те раздѣлятъ на 6 секций, ще се падне на всѣка по 500, които не въ два часа могатъ се провѣри, но и въ половина. Около рѣдакцията се навѣрта безъ работа и Тумпаровъ, той е произвеждалъ въ Видинъ изборъ, гдѣто за чудо на свѣта самъ съобщава, че отъ всички избиратели

на Видинската околия а именно отъ 9000 души, гласоподавали 8900 души! *само ето души* не дошле! Ето такъвъ изборъ трѣбва да се каже, че е чисто и ясно злоупотрѣбление, а не тамъ, гдѣто само отъ гр. Плѣвенъ, сж явяватъ 1500 души. Шамаря, когото изяооха нашитѣ стамболисти не само въ Плѣвенъ, но и въ цѣла България, даде да се разбере, че народа нѣма нищо общо съ онази сганъ, която търси всевъзможни непростени срѣдства само да се докона до властѣта. И ние ще кажеме че интелигентното и честното не допуца вече мѣсто на крадцитѣ и побойницитѣ.

Какво иска Леля Австрия отъ насъ Българитѣ.

Наближава мѣсецъ, отъ когато нашата quassi покровителка Леля Австрия, а наедно и съ нея подарителитѣ саблята на Абдулъ Керимъ Паша Маджаритѣ, сж дигнали врѣва, по адресъ на насъ Българитѣ а главно противъ особата на Н. Ц. Височество. Културтренитѣ, въ забравянието си достигнаха до онази височина на инсултиране народа ни и Господаря ни, щото неоставиха и дума позорна, която да неупотрѣбятъ по адресъ на днешното ни правителство и Н. Ц. Височество. Единъ простъ и обикновенъ случай на едно грозно убийство, което възмути цѣлия народъ и всички печатъ понеска наказанието на убийцитѣ, види се да е дало още повече да порастнатъ ушитѣ на аверийскитѣ агенти изъ България. Анна Симонъ, една обикновена публична жена, една певачка, каквито Леля Австрия ни испраща всѣки денъ да просвѣщаватъ *простия* истокъ, защото е била убита отъ двама дивнедостойни чиновници, виновно било правителството, виновенъ билъ Княза! Пловдивския агентъ нѣкой си Радичъ, за да предаде още по голѣмо значение на убийството устройва *панакхиди* прѣдъ нашата властъ демонстративно, и то очевидно да уличи нашата администрация въ участие. Ако бѣше станало това въ друга нѣкоя държава, такъвъ единъ консулъ, биха го вързали на толумъ, биха го испратили задъ граница. Нашето правителство, срѣщу което се отправяше тази Австрийска демонстрация, се показва и въ този случай повече отъ толерантно. За единъ Родичъ, се позволявало въ срѣдъ Българската Столица да инсинуира, да обвинява Българскитѣ власти по най импертентенъ начинъ, на единъ неговъ гавазинъ, или драгоманитѣ се позволява да не зачита нашитѣ сждилища и да глѣда съ презрѣние на сждебнитѣ дѣйствия, а на единъ държавенъ мжжъ, който случайно билъ запитанъ по това, за прѣмного шумно дѣло, не е ли позволено, ако не друго, да обясни работата въ що състои, не е ли позволено поне да се защити отъ тѣзи гнусни нападки, които чафутскитѣ вѣстници пълнятъ колонитѣ си отъ мѣсеци. Не е ли позволено най сетне да защити държавния глава, който за насъ българитѣ е свѣщенъ и не прикосновенъ? Какво отъ това, ако се укаже на хиляднитѣ убийства, които всѣки денъ ставатъ въ Австрия, какво отъ това, ако се допустне най сѣтне да се спомѣне отъ Г. Д-ръ Стоилова за трагическата смъртъ на Кронпринца Рудолфа, за когото всички Европейски вѣстници писаха, че той не сж е самоубилъ, а е билъ просто убитъ отъ единъ маджарски графъ, съ една бутилка шампанско въ главата, вслѣдствие една любовна драма мѣжду Рудолфа и сестрата на графа. Само нашитѣ тогава вѣстници, които се цензурираха отъ тирана Стамбулова не допустнаха това. Немъ не се знае, че сжщия графъ, които се хвана едвана Маджарската територия, не се предаде на Австр. власти, и този сжщъ убиецъ биде екстерниранъ, и този сжщъ графъ днесъ е помилванъ и живѣе благополучно въ имението си. Ако се допустне най сѣтне за минута, че Д-ръ Стоиловъ е спомнилъ този процесъ, какво чудно престѣпление е на правилъ, нема е обвинилъ Австр. Цар. домъ въ развратъ или убийство, каквото чафутскитѣ вѣстници тржбятъ по нашъ адресъ? Зада искажешъ една истина, да направишъ едно сравнение не е нето грѣхъ нето престѣпление. Срамно и престѣпно да клѣветишъ, да инстуирашъ, да прѣписвашъ качества на хората, каквито не ги прѣтежава съ единствена цѣль да заблудишъ общественото мнѣние срѣщу хората, които нѣматъ нищо общо съ едно дѣло, и които се възмушаватъ много повече отъ колкото самитѣ немци.

Австрия небила довольна отъ отговора на Д-ръ Стоиловъ, и си оттегля Дипл. Агентъ! Колко чудно и колко страшно нѣщо. Колко ще бѣдеме

ние доволни, колко ще бѣде българския народъ благодаренъ, ако Леля Австрия си прибере всички Родичовци, колко ще бѣдеме щастливи, ако ни оставятъ на мира и не се мѣшатъ въ нашитѣ дѣла. Ние и безъ добринитѣ на Австрия, можеме спокойно да живѣеме. България съ никого не иска да се закача. Политиката, която води днешното правителство, е политика мирна и не предизвикателна. Ако на Австрия не изнася, че сме се подобрили съ освободителката ни Россия, нека знайтъ швабитѣ, че това го изискватъ интереситѣ на народа, това е естественото право, което е освѣтено по кръвъ и по племе. Ние българитѣ, искаме да живѣеме мирно, ние искаме да се бърка никой въ домашнитѣ ни работи, не искаме никаква помощъ особенно отъ немцитѣ, отъ които освѣтъ зло друго не сме виждали.

Нашето дѣло е право и ние сме убедени, че пакъ немцитѣ ще се помирятъ, защото интереситѣ ги заставятъ. Минаха се времената, когато Стамбуловъ, да се задържа на властъ, се суфлираше отъ Буряновци. Днесъ Българското правителство е самостоятелно, това застрашава и Леля Австрия.

По въпроса за казармената баня.

Извѣстно е на нашитѣ съграждани, че въ казармения дворъ на тукашния гарнизонъ тази пролѣтъ захвана да се гради баня за офицеритѣ и войницитѣ. Тази баня е на 5 — 6 метра далечъ отъ резервоара, който снабдява почти цѣлия градъ съ вода за пиение. Като се научава за това Плѣвен. Окр. Хигиенич. Съвѣтъ, отиде на самото мѣсто и въ едно свое засѣдание искава мнѣние, че по никакъвъ начинъ не може да се допустне градението на въпросната баня на такова близко разстояние до резервоара. Само полковия лѣкаръ Д-ръ Зимбилевъ останалъ на особно мнение, като допусналъ да се прави банята на такова близко разстояние отъ резервоара, безъ да прѣдвижда нѣкаква опасностъ да се омърси водата въ него! Какво е накарало Д-ръ Зимбилева така да постѣпи, ний малко искаме да знаемъ, но за насъ е твърдѣ странно, какъ единъ лѣкаръ въ края на XIX вѣкъ може да бѣде на такова мнѣние, когато самата хигиена забранява строение на нужникъ и всичко което съдържа нечистотий, до изворъ или геранъ на разстояние по малко отъ 25—30 метра. Само една мисль че водата въ резервоара може да се омърси отъ банята и цѣлия градъ може да се зарази отъ разни епидемически болести, само тази грозна митль, е била достатъчна да отклони Д-ръ Зимбилдва, като медикъ, който най добръ може да си прѣдстави лошитѣ слѣдствия, отъ негового особно мнѣние. Но, види се, него е малко грижа за това.

Протокола на хигиеническия съвѣтъ се испраща въ Гражд. Санитар. Дирекция и е билъ утвърденъ отъ Върховний Медиц. Съвѣтъ. По този въпросъ се завежда прѣписка мѣжду Военното министерство, Гражданската Санитар. Дирекция, Окржното управление и Полковата канцелария. И ний виждаме сега въ казармения дворъ едно здание, барачна система *зидано съ керичъ и калъ и измазано отъ вътръ и вънъ съ калъ*, което е нужно да служи за курникъ, но никога за баня.

Резултата на горепоменатата прѣписка е, че се назначава една комисиия отъ Гражд. Санитар. Дирекция подъ прѣседателството на управителъ-лекаря на Ловчанската I Кл. болница и членове: Плѣвенский Окр. лѣкаръ, Плѣвен. Окр. инженеръ, Севлиеви Окр. лѣкаръ и Полковия лѣкаръ Д-ръ Зимбилевъ, която комисиия се натоварва съ всеотранното изучаване на въпроса. Комисиията ходи нѣколко пати на самото мѣсто и отъ 7-й до 12-й този мѣсецъ държа своитѣ засѣдания. Рѣшението на Комисиията е, че банята *не може да се допустне на такова блиско разстояние до резервоара*.

Но и тукъ Д-ръ Зимбилевъ излезналъ по ученъ отъ Комисиията, както и отъ Хигиеническия Съвѣтъ, и тукъ останалъ на особено мнѣние и то на начинъ, който никакъ не го прѣпорѣчва. Понеже се интересуваме за разискванията на комисиията, всѣки денъ искаме свѣдения за нейнитѣ рѣшения въ засѣданията ѝ. Ний узнахме, че Д-ръ Зимбилевъ отъ 11 т. м. вечерята почти по всичкитѣ въпроси е билъ напълно съгласенъ съ Комисиията, мѣжду които и отъ въпроса: доущали си да се прави баня, особенно каквото е казармата, на 5-6 метра до единъ изворъ — резервоаръ, което доктора съ цѣлата комисиия е при-

зналъ за *недопустимо*. На 12 обаче т. м. когато дошло време да се прѣписва и подписва протокола на чисто, иде Д-ръ Зимбилиевъ въ комисията и носи едно свое особено мнение, написано на книга, въ което мѣжду другото *доушча* градението на банята на такова блиско разстояние до резервоара! Запитанъ отъ членоветѣ защо до вчера билъ на едно мнение а, сега на друго мнѣние! Да, единъ човѣкъ днесъ може да бѣде на едно мнѣние, а утрѣ, отъ какъ се убѣди въ противното, да го измѣни, разбираме, нѣ единъ 50 годишенъ мъжъ, единъ Докторъ на медицината, прѣдъ трима свои колеги, да откаже, онова което вчера съ тѣхъ е призналъ и приелъ, това ний съвършено никакъ не *доушчаме*. Ний се утѣшаваме, че комисията е поглѣднала много по сериозно на въпроса и по никакъвъ начинъ не допуска да има тамъ баня. При това се надѣваме, че Върховний Медицин. Съвѣтъ, единствено то Више Санитарно Учреждение въ България ще утвърди протокола на Комисията и отхвърли съществуването на банята на такова блиско разстояние до резервата.

„X.“

Б. Р. Ние даваме мѣсто на това съобщение, на единъ нашъ приятелъ, който има добрата воля да ни съобщи рѣшението на комисията и въобще съжденията които се ставали по този въпросъ, тъй както можилъ да узнае отъ самата комисия. Всичко друго което се искава е мнение на приятеля ни. Редакцията по този въпросъ дава си мнение по-горѣ, така както знае въпроса. За частното мнѣние на Д-ръ Зембилиева, какво ние може да имаме: както диктува науката и съвѣстта му така нека се произнася. Медиц. съвѣтъ ще разрѣши въпроса, кой е правъ, и нашитѣ граждани и Военни власти вѣрваме да се съгласятъ, защото нѣма какво да дѣлятъ помежду си.

ХРОНИКА.

*** Прѣзъ градътъ ни мина 2 Ломски кони полкъ идящъ отъ Русе гдѣто бѣ ходилъ по тържеството отъ 2 Августъ.

*** На 10 вечерта дойде и втората дружина отъ Лов. Полкъ, заедно съ щаба си, гдѣто като престоитъ нѣкой денъ ще заминатъ къмъ Враца по маневри.

*** Девизиония Началникъ Г. Полковникъ, Мариновидва да прѣглѣда полка, които квартирува въ градътъ ни. Отъ свѣдѣнията, които добихме 4 полкъ се отличилъ въ стрѣлбата така добръ, що не еж е случвало никадѣ подобенъ процентъ. Началника Дивизий е оставалъ съвършено благодаренъ отъ прѣкрасната подготовка войницитѣ въ отношение стрѣлбата и строевото учение.

*** Въпроса за водата. Прѣди мѣсецъ и повече, мѣжду общината бѣ заведена една прѣписка съ квартирующитѣ въ градътъ военни власти относително, построяването една баня въ двора на казармата, гдѣто се намѣрва главата на градската вода отъ гдѣто се пой цѣлия градъ. Военитѣ безъ да зематъ надлежно разрѣшение отъ общината, почнали да строятъ и то на нѣколко само мѣтра до извора, гдѣто до като се разрѣши въпроса, банята била искарана. Общината, която не е мислила никога да води прѣпирня ала Македонски, отне се сж до Окр. Хигиенически съвѣтъ, които да се произнесе, дали не би повлияло злѣ на извора, онази мърсотия, която ще се истича, и която е толкова близо до извора. Окр. Хигиенически съвѣтъ, рѣшилъ отъ чисто научна точка въпроса, че на него мѣсто е повече вѣрно да се строи баня. Обаче банята продължавали да правятъ, безъ обаче да е земено разрѣшение поне за водата, дали ще има досточно за тамъ — за банята. Сега въпроса сж е отнелъ и до погорне мѣсто. Прѣди нѣкой денъ, дожда друга една комисия, състояща, отъ Ловч. Упр. лекаръ Д-ръ Московъ, Севлиев. Д-ръ Дуневъ, и др. лѣкари, които три дни подрѣдъ се изучавали въпроса. Отъ свѣдѣнията, които имаме, всички едногласно сж произнесли, че ако остане на това мѣсто банята, водата — извора не ще бѣде чистъ. Сега не остава друго нищо, освѣнъ да се прѣмѣсти другаде по на страна. Ние не можеме да се бъркаме нито въ военитѣ нито въ градскитѣ работи, но когато сж касае въпроса до общото здравие, до водата, до чистотата ние не можемъ да замѣлчаваме, защото всѣкий има право да ни осжжда. Военитѣ власти ако искатъ да строятъ здание въ гр. Плѣвенъ, и ако искатъ да се ползватъ съ градската вода, то нече съмнение, че общината нема защо да имъ отказва, защото и тѣ иматъ нужда отъ баня и отъ вода, но нека не се забравя, че всѣко строение въ градътъ, за всѣко ползувание отъ водата, се иска отъ общината разрѣшение. Противното на това ще бѣде безначалие, непризнаване закони, незачита-

ние гражданскитѣ власти, които дѣйствуватъ на основание закони, и които всѣкъ е длъженъ да пази и зачита. Нека се знае още, че зада се построй палата, крилото за Н. Ц. Височество, Софийската община зема градско право. За водата въ София, всички плащатъ и никой нема право да се ползува самоуправно. Ние мислиме, че този въпросъ е вече уравниенъ, и за въ бѣдѣ не ще се случватъ неприятности мѣжду Градскитѣ и военни власти, които нѣкой може би повѣче отъ завистъ гдѣто живѣятъ добръ граждани съ воени се трудятъ както бѣше въ време на стамболова да смразятъ.

*** Неприятна срѣща. Дѣдо Петръ Мецовъ, настоящия прѣседателъ на Постояната Комисия, който по обичай ходи въ време на избори на воденичката си, и този пътъ въ тѣмни зори на 3-й Августъ, отишелъ съ баба Петровица. Вечерта, кага се връщалъ кжено, избирателитѣ на брой отъ 700-1000 души съ музиката на чело кога се утивали по главната улица да правятъ нѣкой оваци на избирателитѣ, случайно срѣщнали дѣдото връщайке се отъ воденичката. Щомъ видѣ че тѣлпата е била голѣма, залушвала пхтя, и по този начинъ спрѣла се колата му. Прѣди да спрѣ дядо се зарадвалъ кога видѣлъ че идатъ на срѣща му съ 3000 *еспици*, но кога се доближилъ, видѣлъ се като въ небрано лозе. Нѣкой гевезета почнали да викатъ *долъ*, но се намѣрили поблагодарумни за хатѣра на дѣдото и бабата да му извикатъ урра. И така дѣдото си утишелъ зарадванъ, и намѣрилъ въ домътъ си точно 91 телеграмми отъ луковитѣ. Така става съ заслуженитѣ дѣйци.

*** Ако стамболиститѣ, бѣхъ общали три мѣста въ Постояната Комисия щѣха да зематъ участие. Но какво да на правилъкогото К. Хинковъ Вацовъ неможели да се съгласятъ. Единия и другия неотстъпвали прѣдѣделството, защото единия билъ по *народностъ* зааде, а другия отъ село, слѣдователно мужикъ.

*** Разсадникъ отъ Амер-лоза. Намъ е приятно да съобщиме на читателитѣ, че Мин. на Земл. и Търговията, въ желанието си да спомогне на населението, особенно лозаритѣ, каквото е повѣче въ Плѣвенъ и окржжето, е зело рѣшение да направи единъ голѣмъ расадникъ отъ Амер-лоза отъ 400-500 дюлума, които ще се обработватъ отъ държава и даватъ на населението за подновяването имъ. Г. Директорътъ Хр. Георгиевъ, на мѣстното Винарско Училище, е натоваренъ да влѣзе въ споразумение съ общината и съ комисията, за да се отстъпи такова мѣсто. Ние вѣрваме, че градската община, надраго сърдце ще избере и даде това мѣсто и правителството още отъ тази есенъ ще се распорѣди да обработва земята. Ние не можеме освѣнъ да похвалиме тази мѣрка. Сжщо така не можеме да не споменемъ, че най подходяще лице за случая, който ще може много скоро да урѣди този расадникъ, е Г. Хр. Георгиевъ. Ние и другъ пътъ сме го казвали, че само той може да нарѣди и училището и расадната градина около училището, когато при Енфеджиевъ, знаеме какво сме имали Въ Плѣвенско имаме двѣ образцови нѣща: едно то е Винарското училище, а другото е Чифлика Климентина и то отъ като дойде Д-ръ Хазмановъ да го управлява. И новия расадникъ вѣрваме ще бѣде така поставенъ, щото Плѣвенъ дѣйствително да може да се сочи въ бѣдѣ съ прѣстъ. Министертвото, е оцѣнило и мѣстото, сжщо и хората си, и ние не можеме освѣнъ да ржкопещиме на распорѣждането му.

*** Мѣстния в. „Бдитель“ нема брой да не закачи по единъ най импертенентенъ начинъ мѣстния Окр. Управителъ Г. Г. Великовъ. Въ лицето на Караивановъ, Г. Великовъ е просто страшилище, той му се прѣдставлява, Дели Неджибъ пиянъ, заланъ, съ една рѣчь всичко каквото е записано въ Свирчовия рѣчникъ сж станхли собствено-достояние и на Караивановъ. Г. Рѣдктора, види се да нѣма понятие нито отъ честъ нито отъ прѣличие, нито най сетне и отъ законъ, който изрично забранява докосвание до чаетния животъ на единъ човѣкъ. Г. Великовъ излѣзалъ да се расходи или по работа нѣкадѣ, въ хубавитѣ очички, на К-ва се видялъ пиянъ, и да бѣше така, какво право има единъ безнравственникъ да говори нѣща, които най-малко той именно има, когато се биятъ и наплюватъ неговитѣ съмисленици въ джогитѣ на Г. Пжшо Ташовъ до като не ги изгонятъ вѣнъ не си утиватъ, и това защо не пише. Ако Бдитель, хронкира часни работи, тъй както ги глѣда съ собственитѣ си влашки

очи, то нека отбѣлежи завчерашния случай, който станхлъ у Ташова гдѣто, Табакова идругаритѣ му Дончовъ, Печигарговъ, сж отнели по нѣколко дървета и като корона на всичко това е испатилъ единъ Кавалерийски офицеръ. Нека ни обади влаха Караивановъ — рѣдак. на Бдитель какъ е станала случката съ тѣзи, които се плачатъ, че не можатъ да излѣзатъ изъ домоветѣ, а киснатъ до сжмнувание по кръчмитѣ.

*** Спомнихме си думитѣ на „Бдитель“ гдѣто казваше въ единъ отъ броеветѣ си за бившия Мирови Сждия Баламезовъ, на едни се раздавало правосждието безъ мѣтра, а на други на вѣтра. Ние своевременно направихме бѣлежка по този въпросъ, па и сега, мислиме да се повърнемъ малко по него. Това антрефиле се отнасяше до нашия редакторъ, който бѣ осжденъ на 24 часа, за гдѣто докачилъ Г. Вацовъ. Ние на сждийтѣ не искаме да имъ се мѣсиме въ дѣлата, нито ще имъ указваме, кого какъ да сждятъ, както едно време Стамболовъ указваше на разнитѣ Генчовци, какъ и на колко да се осжди Иванъ или Драганъ. Има сждий, които глѣдатъ отъ своя точка зрѣние. Така напримѣръ бившия Баламезовъ имаше като за правило да глѣда къмъ мъжетѣ по снисходително за това по често опрадаваше, а женитѣ осжждаше на пропала. Купъ случай знаеме, които спорѣдъ нѣкой обвиняемата да не заслужа повече отъ 10-15 дни затворъ, налагаше и се по мѣсецъ. Така запримѣръ, той осжди жената на Марко Карабеловъ, загдѣто на нела побой на друга жена на цѣлъ мѣсецъ затворъ и още глоба. Сега и то завчера, Марко Карабеловъ, този мирния Марко, билъ осжденъ отъ Градския Мировий Сждия, на 15 дни затворъ, за гдѣто хулилъ Господжата Юр. Дилчовъ. Нѣмаме нищо противъ да или не, толкова една присжда да бѣде помалка или поголѣма въ размѣра. Законна прѣдвизда за докачена честъ, нѣкого да се осжжда до 6 мѣсеци. Явява се въпросъ, кога и кой ще може да опита максимума на наказание. Ние разбираме, че кога се опредѣля едно наказание, трѣбова да се глѣда човѣка, който го извършва, положението, което той заема въ обществото, така и неговото образувание. Сега ако единъ търговецъ, като Марко, който е билъ народенъ прѣдставителъ, съставлявалъ е закони, въ числото на които е и този наказ. Законъ, не пита неговата по законна сила, когато псува хорскитѣ жени като своитѣ говедари или касани, то кой другъ, божи човѣкъ ще опита силата му. Думата има въ в. „Бдитель“ съ защищаваемия отъ него другаръ *по добри наравствени* качества, и както го наричатъ хората глатни записъ — Марко.

*** „Търгов. Вѣстникъ“ въ една уводна своя статия съобщава, че Военото Министерество, инженерното отдѣление пратило въ Мин. на Вжтрѣшното единъ проектъ за новото териториално раздѣление на Окржжитѣ въ България. Ние съ благодарностъ четохме тази статия. По този въпросъ мислиме въ единъ отъ слѣдующитѣ броеве да поговориме. За сега ще съобщимъ на читателитѣ си. Спорѣдъ проекта Окржжията: Трънско, Ломско, Свищовско, Ловчанско, Севлиевско и Разградско, като се прилежатъ къмъ другитѣ Окржжия сжседни до тѣхъ можатъ да се закрижатъ. Ловчанското окржжие цѣлото се присъединява къмъ Плѣвенъ, и Никополската околия цѣлата се сжщо къмъ Плѣвенъ. Така бѣше до пролѣтъта 1893 г. въ сждебно отношение. Ако нашитѣ народни прѣдставители и Министерството се ржководятъ отъ чисто икономически интересъ и да се спестятъ нѣколко милиона за държавата, този проектъ трѣбова да бѣде приетъ съ акламация, билъ той лошъ за Свищовъ или Ловечъ. Нито Ловечъ, нито Свищовъ, нѣматъ кой знае каква облага отъ цѣлъ роякъ служащи, защото окржжията, къмъ които се прилѣпватъ сж по-близо. Плѣвенъ до Ловечъ е всичко 32 километра, Свищовъ до Русе съ параходъ е всичко 3 часа, когато има села до Плѣвенъ не повече отъ 12 километра до Свищовъ 60, а привързани до Свищовъ и други неудобности, които ще се погрижимъ да укаме.

ВЪНШНИ НОВИНИ

*** На 11 Августъ прѣседателя на Френската Република Г. Феликсъ Форъ, е прѣстигналъ въ Русия посрѣщнатъ отъ великия князь Алексей. Въ Петерховѣ билъ посрѣщнатъ отъ Руския Царъ, по единъ най тържественъ и небивалъ начинъ. Г. Форъ е билъ въ фракъ и съ лентата на ордена Св. Андрея. Рускитѣ вѣстници се изпълнени съ разнитѣ описания и програми за посрѣ-

щанията, които ще станалъ на *сжкия*, както го наричатъ руситѣ гостъ—Г. Форъ. Съ Г. Форъ има не толкова голѣма свита, но за това ще се присъедини и друга една военна комисия на чело съ Генерала Боодеферъ началникъ на Генералния Щабъ, която отива да присъствува на голѣмитѣ маневри, които има да станатъ въ околността на царское село.

* * * Френския и Руския печатъ безъ изключение, като описватъ недоразуменията мѣжду Австрия и България, единодушно намѣрватъ, че това се проишки отъ страна на Австрия и всички говорятъ въ нейна връѣда. Руския и Френския печатъ, се се произнасятъ много съчувствено за повѣдението което Д-ръ Стоиловъ е държалъ. Вѣстниците Temps, Figaro и Nord послѣдния оргоъ на руското правителство, се отнасятъ твърдѣ съчувствено къмъ г. Стоиловъ, въ негово лице виждатъ единъ дѣйствителенъ държавенъ мъжъ и въ лицето на Князь Фердинаода, истински господарь. Всички едногласно осъждаатъ поведението на Австрия, за гдѣто за нищо прѣдава значението на кореспондентъ, който е изопачилъ думитѣ на Д-ръ Стоилова. Австрия казватъ горнитѣ вѣстници, ще се удовлетвори, само когато падне днешното министерство, защото—въ лицето на Стоилова, неможе да върши онова което при Стамболова правеше. Въ заключение тѣ признаватъ че Австрия е поставена така, че волею и неволею, ще бжде заставена да назначи другъ посланикъ, защото тя нече може да търпи това положение, толкова повече, когато вижда и намѣрва, че отговора на неговия министъръ, е такъвъ какъвто трѣбова да бжде. Сжщо така тѣ вѣстниците намѣрватъ, че новината за независимостта на Българиив, която бѣха поотржили прѣдъ 2 Августъ, е цуетната пакъ отъ австрийскитѣ и маджарскитѣ вѣстници, зада поставятъ Султана въ недоумение за поведението на Н. Височество.

* * * Г. Феликсъ Форъ, е положилъ на гробницата на покойния Царь Александръ III вѣнецъ, съ слѣдующия надписъ: „In pace concerta firmat tempus“ а покривката въ която ще се нази този вѣнецъ има такъвъ надписъ: „Manet ultima caelo“. Първото означава: Врѣмето докарда узрѣше наченатото въ миръ дѣло. Второто: Височайше остава за небето.

* * * Арменцитѣ въ Цариградъ пакъ почнаха да се бунтуватъ. Дали е организирано ново движение или частни нѣкой отчаени патриоти сж вършили или искатъ да свършатъ по сръдствомъ отероръ, не е още узнато. Свѣденията, които Балникъ ни дава, се вижда, че на три мѣста се хвъргани динамитни бомби. Убийцитѣ на двѣтѣ хванати имало нѣкой нови раскрытия, които скоро ще излѣзатъ на яве. Знае се още, че посланицитѣ се явили на портата, да земе мѣрки за да не се повтори ланското клане, което бѣше такъвъ ущърбъ на Армения. Горкитѣ арменци, тѣ искатъ правата си, но не знайтъ, че хуманна Европа, не глѣда вече съ онова око, кокто прѣди години. Но днесъ се интересуватъ повече съ въпроситѣ на разнитѣ пѣвачки ала Анна Симонъ, отъ колкото случая и съ правата които единъ народъ отдавна вече готовъ за самоотроителенъ животъ, кѣквото сж Ерменцитѣ. Тѣ днесъ трѣбова да мълчатъ, да се развиватъ, и когато удари сгодния случай тогава да дѣйствуватъ. Начина, който сж избрали е за тѣхъ вредителенъ, съ това тѣ се убиватъ и морално и материално; защото Турция за едно зема хилядо. Примѣръ не се иска, защото бѣше скоро, когато се исклаха повече отъ 200 хиляди невини хора, за които Хуманна Европа мълчеше като пжнѣ, а леля Австрия за Анна Симонъ дига цѣль источенъ въпросъ. Ние съчувствуваме на поробенитѣ, но какво да се прави, помощъ отъ никадѣ.

До Почитаемата Редакция на вѣстникъ „Миръ“ въ Ст. София, коитѣ „Плѣвенски гласъ“.

Въ брой 79 на издаваемия се въ Столица „Народни Права“ на страница II, е помѣстена една телеграмма отъ гр. Луковитъ, подписана отъ нѣкой си Видински, че ужъ. Околийскитѣ Началникъ въ врѣме на избора — 3-ий Августъ съ стражаритѣ билъ верѣдъ избирателитѣ съ револверъ въ ржка, като при това дописника казва още, че имало около 100 души бити и 50 ранени, на кѣято сѣѣна ужъ азъ съмъ билъ очевидецъ. — Него денъ азъ не съмъ излѣзвалъ никдѣ, а съмъ стоялъ цѣль денъ въ квартирата си и отъ прозореца видѣхъ, че нѣкои избиратели се карахъ и бихъ на улицата съ камане,

вслѣствие на което съ картичка помолихъ Господинъ Окол. Началникъ, да въдвори тишината, който тутакси направи това. — Несъмъ видѣлъ полицията да бие избирателитѣ, несъмъ видѣлъ тоже избиратели ранени, нито съмъ, казвамъ, видѣлъ Околийски Началникъ съ револверъ въ ржка—видѣхъ дѣйствително, че Околийски Началникъ цѣль денъ на конь патрулираше изъ улицитѣ съ своитѣ стражари за пазение на тишината. Това казвамъ публично и това ще подържамъ кждѣто стану нужда. —

Луков. Мир. Сждия: (под.) Т. Богоровъ

В. Р. Какво показва горното опровержение, което нѣкой повилнели гладници на чело съ единъ държавенъ чиновникъ Видински клѣветятъ единъ шефъ на Луковитеката полиция. Нѣма мислятъ тѣзи Луковитски политикани че ще се оставятъ да биятъ мирнитѣ избиратели, да пренятствуватъ свободно да гласопоуаватъ. Г. Илиевъ, Окол. Началникъ отъ свѣдѣнията които имаме отъ положително мѣсто си е изпълнилъ най съвѣстно службата. Горното писмо на Г. Луков. Мир. Сждия иде да потвърди, че всичко, което се пише по адресъ на Г. Илиевъ е клѣвета. Правителство не трѣбова да търпи безнаказани такива крикуни, нито не трѣбова да се циремони съ чиновницитѣ а въ Видински, които не си оставилъ службата на страна а трѣгналъ да агитира сръщу правителството, което му дава хлѣбъ.

За шапа по добитѣка.

(Писмо до Г-да Редакторитѣ на вѣстникъ въ Бълг.)

(Продължение отъ брой 29).

— „Морѣ що думашъ, Господине“ — зачудено извикахъ другитѣ събесѣдници — стопани „Мигаръ може съ тая трѣва? И не е чудно! Нали има една рѣчь: *Лякътъ е за пара, ама да е да го знаеш*“. А ний, Господине, го знаемъ.

— „Да, да — помислихъ си това „незаяние“ взема изъ ржцѣтѣ на обществото много по-голѣма данъ, отъ колкото, може би, всички други напасти. И незнаянieto е напасть и то е злочестина и по лоша отъ всички. Другитѣ „минжѣ—заминжѣ“, а тая сж е загниздила мѣжду насъ, Българитѣ, забила е дълбокъ колъ, хванала е дълбокъ коренъ—както се изразяватъ земледѣлцитѣ — та не шавнува . . . Берави си мѣжду ни „медена“ и „маслена“ а съ нея заедно и всички други . . .

Че трѣвата „бабина душица“ е сигурно сръдство за излѣкуване шапѣтъ, азъ четохъ едно „окръжно“ отъ Министерството на Търговията и Земледѣлието, съ което това сръдство, испитано въ Италия, се прѣпоръчваше за опитъ на нашитѣ ветеринарни лѣкари. Това „окръжно“ азъ възпроизведохъ и въ бр. 12-й на сп. „Орало“, а пѣкъ го разказахъ и на приятелѣтѣ си, както по-рано го прѣпоръчахъ и на други, които сж видѣли полза отъ него. Отъ като разказахъ подробно какъ става лѣкуването, моитѣ приятели се общахъ, че ще ми съобщитъ резултата. И вчера двама отъ тѣхъ дойдохъ та ми поблагодарихъ. . . .

— „*Лякътъ е за пара — ама да е да го знаеш*“ — казахъ моитѣ приятели и познайници, съ които водѣхъ този разговоръ а . . . „незаянието е най-лоша напасть и злочестина“ — мислихъ си азъ и го отбѣлжихъ по-горѣ. Въ даний случай трѣвата „бабина душица“ е *лякътъ* сръщу напастта *шапѣ*, а печата е гонителъ на по-опасната напасть *незаянието*. Ето защо азъ рекохъ да расправя всичко това на Васъ, Г-да Редактори, защото Вий държите въ ржцѣтѣ си това могъществено сръдство, което разнася *знанието* въ най затѣнитѣ жили и гони напаститѣ. Азъ Ви моля да не се скжпите съ мѣстото на вѣстникътъ Ви и дайте мѣсто на тѣзи пѣколко реда, въ полза българскитѣ стопани. Нѣ, ако Ви е свидно да помѣстите всичко изложено до тукъ, азъ ви моля да публикувате само слѣдующето: Трѣвата, позната въ науката подъ името „Thimus Serpillum“, а въ България известна подъ имената *бабина душица, мушкетика, сушарка или овчарски босилекъ* е най-сигурния лѣкъ противъ шапѣтъ. За да се излѣкува заболѣлото добаче отъ *шапѣ*, постѣпва се тѣй. Набира се много трѣва и се напълня единъ какъвъ-да-е чистъ сждъ. Ако много добичетата сж болни — сждѣтъ трѣбова да бжде по-голѣмъ, а и трѣва по-вече. Трѣвата въ тоя сждъ се попарявз съ *горѣла* вода и се захлупва съ черга или др. т. подобно, както се запарятъ качетата отъ трошия или зеле. Така попарена и захлупена трѣвата, трѣбова да прѣстои около 6 часа врѣме. Подиръ това, водата се оцѣжда прѣзъ сито въ другъ чистъ сждъ и съ нея се намаиватъ ранитѣ въ нозетѣ и въ устата на болното добиче. *Нѣ по напредъ ранитѣ трѣбова да се олакижѣтъ съ чиста вода*. Едно добро прѣмивание ранитѣ съ тая вода стига, нѣ ако се повтори — не е злѣ. Сунгеръ или мека кърпица сж най-добри за измивание.

Това е сръдството, което е най-лесно и най-евтино за нашитѣ стопани. Ветеринариятъ наука, обаче, както казахъ по-горѣ, располага съ още други сжщо тѣй сигурни сръдствата който стопанинитъ може да се ползува съ тѣхъ, напраи.

София, 15 Юлий 97 г.

С. Ж. Дачовъ.

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣстиямъ на интересующитѣ се, че продавамъ за иссичание дървата на собственното си бранище находящи се въ Плѣвен. районъ, називаемо: „Текискитѣ орманъ“. Желаящитѣ да го наематъ моля да се отнесжтъ направо до менъ за споровомение, най късно до 20 Августъ.

Симеонъ Кушинскъ.

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плѣвень.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 4412

Извѣстиямъ, че 31 день отъ послѣдното двукратно публикувание настоящето въ мѣстний Вѣстникъ ще се продаватъ на втори публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень недвижимитѣ имоти лѣжащи въ землището на гр. Плѣвень:

1) Лозе въ „Карамжилжа“, два декара 7 ара оцѣнено за 150 лева.

2) Лозе въ „Кашинскитѣ“ отъ единъ декаръ, 9 ара оцѣнено за 120 лева.

Тѣзи имоти принадлежатъ на Калчо Ивановъ отъ Плѣвень не сж заложени, продаватъ се по висканieto на Митю Герговъ отъ гр. Плѣвень за 150 лева лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 166 на Плѣвенскитѣ Гр. Мировий Сждия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната, която даде първий купувачъ. Разглежданието книжката и наддаванието може да стане всѣки присжтственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвень 29 Юлий 1897 г.

Сждеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

2—2

№ 4386

Извѣстиямъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикувание настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующ. недвижимъ имотъ:

1) 1/2 отъ една кжца въ III кварталъ на гр. Плѣвень построена надъ маза отъ камакъ, кирпичъ, плетъ, дървенъ материалъ покрита съ киремиди, дължина 19, ширина 9 височина 6 метра; въ мазата една стая, отгорѣ надъ мазата и надъ стаята три стаи, единъ коридоръ, мутвакъ, въ сжщия дворъ стая отъ камакъ кирпичъ, плетъ, дървенъ материалъ покрита съ киремиди; до кжцата сайвантъ полусрутенъ построенъ камакъ, кирпичъ, плетъ, покритъ съ киремиди съ дворъ 100 кв. метра оцѣнена за 800 лева.

Горний имотъ принадлежи на Коста Ив. Винадийски отъ гр. Плѣвень не е заложенъ ще се продава по висканieto на Петръ и Ив. Влахийскитѣ отъ г. Плѣвень за 1088 лева и 15 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 1619 на Плѣв. окр. сждѣ.

Наддаванието ще почне отъ оцѣнката на горѣ.

Разглежданието книжката може да става всѣки присжтственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень 28 Юлий 1897 год.

Сждебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

2—2

№ 4523

Извѣстиямъ на интересующитѣ се лица че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародвание въ мѣстний вѣстникъ ще продавамъ по П-ра продажба изложенитѣ по долу недвижими имоти, а именно:

1) Нива Дисивишко Землище, мѣстността „Милентъ Кладенецъ“ около 18 декара оцѣн. за 360 лева; 2) Нива съще землище, мѣстността „Царския пжтъ“, около 8 декара, оцѣнена за 160 лева. 3) Нива същото землище, мѣстността „Джбиниката бара“, около 6 декара, оцѣнена за 120 л. и 4) Лозе въ същото землище, мѣстността „кара орманъ“ около 4 декара, оцѣнено 240 лева.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Тодаръ Ивановъ отъ с. Дисевица, продаватъ се по изпълнителния листъ № 2611 на Плѣв. Окрл. Мир. Сждия въ полза на Върбанъ Хр. Сжловъ отъ гр. Плѣвень пѣл.помощ. на Христо Сжловъ отъ с. гр. за искъ 485 л. 85 ст. и др.

Разглежданието на книжката и надаванието може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцелярията ми. гр. Плѣвень 31 Юлий 1897 г.

Дѣло № 610 отъ 1897 год.

Пом. Сжд. Приставъ М. П. Марчевъ.

2—2

№ 4425

Извѣстиямъ че, 31 день отъ послѣдното двукратно публикувание настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующий недвижимъ имотъ.

1) Лозе въ Плѣвенското землище въ мѣстността „Аладжи чешма“ отъ 2 1/10 декара оцѣнено 84 лева.

Горний имотъ принадлежи на Пжмо Дамяновъ отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по висканieto на Менахемъ Иерохаъ отъ Плѣвень за 300 л. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 1967 на Плѣвен. Град. Мировий Сждия.

Наддаванието ще почне отъ оцѣнката на горѣ. Разглежданието книжката и наддаванието може да стане всѣкой присжтственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 30 Юлий 1897 год.

Сжд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

2—2

№ 4524

Извѣстиямъ на интересующитѣ лица, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародвание настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще продавамъ на П-ра продажба изложенитѣ по долу недвижимъ имотъ, именно:

1) Нива въ Търненско землищѣ, мѣстността „Кушовъ геранъ“, 12 декара оцѣнена за 240 лева.

Продаваемий имотъ е собственъ на Велко Герговъ отъ с. Търнене, продава се по изпълнителния листъ подъ № 846 на Доп. Плѣв. Мир. Сждъ по искѣтъ на Никола Игнатовъ отъ гр. Плѣвень, състоящъ отъ 93 л. и др.

Разглежданието на книжката и надаванието може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцелярията ми. гр. Плѣвень 31 Юлий 1897 г.

Дѣло № 595 отъ 1897 год.

Пом. Сжд. Приставъ М. П. Марчевъ

2—2

Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви въ гр. Плѣвень се нуждае отъ единъ постояненъ работникъ: Машинистъ—Словослагателъ Желаящитѣ нека яви заплатата си.